

נערה שנתפתתה פרק רביעי כתובות

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. כשכיר בחופש יהיה עמך עד שנת היכל ועבד עמך; יקראו כה מ' ו' ויהי כי יאמר אליך 1. לא אצא ממעק כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך; דברים טו טז 2. והתנחלתם אתם וכלבנים ואחריכם לרשת אחוה לעלם בדם תעבדו וכאחיהם בני ישראל אשר באחויו לא תהיה בו בקרף; יקראו כה מ' ו'

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כמו כו' לנד
מפרנסתה. ג"כ כלומר
לדונייתא: (ב) הד"ה עשו
כו' שהיה לה ליקח:
(ג) ד"ה חכמת כו' של
חכמי אביו אמר נטק וכו'
ורבא אמר יתק:

מוסף רש"י

ממשה ירדה. ששעה
נחמי אלה. אע"פ שלא
גבתה. טען שכן פטולה.
היה האב הררי הן של
אחיו. דמשא לעולם וזה
שאל. ולא דמי לקמן
לדלג על חמון עד שעת
בבין ויעידוהו דהל' א
היה מוסר. ורש"י
סבא. יכול הרב לומר
לעבד. כענין עשה עמי.
מללס. ואיני זך. אל
חזור על הפסחים גמין
לדעפס. סמוך
עמו. ומוציאם ביום
זכות ברו. וזה שזמנה לו
היה כענין כמו (קדושין
ל"ט)

ומודה בקנס פטור. והרי לא תבטל אלא קנס כדור ועליו נשבע ויכין דלי אורי ליה קמן לא משלם כי כפריה נמי לאו ממנוא כפריה: **בס הנינונים האמין.** שך הוא תנאי כחובו בפרקין (בבבא קמא 97 ע"ב): **בנינון קדיונין** ליה מינאי אריון יהוה ימינן צבימי ומימיון מנכסי עד דתלקחון לגוברין: **לאו מדינא** אלא ממנאי כחובו האמין: **אדרינא גיוונא ממנאי יומימי.** והיא נמי תנאי כחובו הוא צפרקין (ס"ט) את חקא יתבא צבימי ומימיון מנכסי

[illegible][illegible]

בשאינה נזונת אפי' למד' כו' וכן עיקר ומיירי בשאינה נזונת לא האב ופריך אגופה אמאי מת האב הרי של אחין הא אפי' האב (וזה) לא מפקי' מת המאי קרא אלף דריש' על מנפשי' חכונ' שנה היוכל אבל כי טוב לו עומן אינו אלף סיפור דברים בעלמא' קרא להכי הא הוא גופה לא נפקא לן דמנשה דיה' לנביה אלף מ' גופה אינה עובדת אלף את ולא את הבת כדאמר' בפ"ק דס' קטנה דהקשא לא אנטרין אלף לגמרי אלף קטנה לא צריך הקי' ה"א לגמ' אלף אנטרין לאשמועינן דאין מנשה דיה' לאחין דמאי' הקי' **חברות** רידה גיגורו. ואם תאמר וכו' אם קיץ' ידיו לא תבי' דף (טו.) הקולן די עבד עברי' של חצירו (ו) טול דמי' לעבד וילקח בתן קרקעות וסוהוא אוכל פירות ויש מורס' שפשוט' הפסד' מנשה דיה' אמאי אין חומר' דאין גמ' כח

[רבי שמעון סבר כו'. והש
אכל קשה דסוף סוף
מודה מיוחד א"כ נחנם דחק
ליה למימר כי קאמר רבה דמי

וימורה בקום פטור ורבנן סברי כי קא תבע
בבושת ופגם קא תבע במאי קא מיפלגי א"ר
שפא ר"ש סבר לא שביק איניש מידי דקיין
והותבע מידי דלא קיין ורבנן סברי לא שביק
איניש מידי דכי מודה ביה לא מיפטור ותבע
אמידי דכי מודה ביה מיפטור בעא מיניה רבי
אבינא מרב ששת בת הנונות מן האחין
מעשה ידיה למי במקום אב קיימי מה התם
מעשה ידיה לאב ה"נ מעשה ידיה לאחין או
דלמא לא דמי לאב התם מרדיה מיתונא
הכא לא מרדיה מיתונא א"ל תניתיה
מיתונא דאחין ודמי לאב ופגם דאחין

אלמנה נזונת מוכנס יתומים ומועשה ידיו
שלהן נא דמי אלמנתו לא ינחא ליה בהרווחה
ובתו ינחא ליה בהרווחה למימרא דבתו
ועדיפא ליה מאלמנתו והאמר רבי אבא א"ר
סיי' עשו אלמנה אצל הבת כבת אצל אחין
בנכסין מועטין מה הבת אצל אחין הבת
נזונת והאחין ישאלו על הפתחים אף אלמנה
אצל הבת אלמנה נזונת והבת תשאל על
הפתחים לענין וילותא אלמנתו עדיפא ליה
לענין הרווחה בתו עדיפא ליה מתיב רב
יוסף ^המועשה ידיו ומציאתה אע"פ שלא
נגבתה מת האב הרי הן של אחין טעמא
דכח"י האב הא לאחר מיתת האב לעצמה
מאי לאו בניזונת לא כשאינה נזונת א'
בשאינה נזונת מאי למימרא אפילו "למ"ד
יכול הרב לומר לעבד עשה עמי ואני נדך
ל"מ בעבד כונני רבא כתיב ביה עמך אבל
עבד עברי דכתיב ביה יעמך לא כל שכן
כתו אמר רבה בר עולא "לא נצרכה אלא
להעדיף אמר רבא "גברא רבה כרב יוסף
לא ידע דאיכא געפיה וקמויות תיובתא
אלא אית רבנן דהוה מדין' נגמא שטיט

אלה אמר רבא רב יוסף מוסיף ופליג קיש
ליה לקנתי מעשה ידיה כמציאתה אע"פ
שלא גבתה מעשה ממאן ובמי אלא לאו
הכי קאמר מעשה ידיה כמציאתה מה
מציאתה בחיי האב לאב לאחר מיתת האב
לעצמה אף מעשה ידיה נמי בחיי האב לאב
לאחר מיתת האב לעצמה ש"מ איתמר נמי
א"י יהודה אמר רב יבת הניזונת מן האחין
מעשה ידיה לעצמה אמר רב כהנא מ"ט
דכתיב ויתנחלם אותם לבניכם אחריכם
(^ט) אותם לבניכם ולא בנותיכם לבניכם מגיד
שאין אדם מוריש זכות בתו לבנו מחקיף לה
רבה ואימא בפיתוי הבת וקנסות וחבלות
הכתוב מדבר וכן תנא רב חנינא בפיתוי הבת
וקנסות וחבלות הכתוב מדבר 'חבלות צערא
דגופא נינהו (^ט) אמר רבי יוסף בר חנינא
שפצעה

האלמנה דוחה את הבנות : רמיהו מתווא מונכס האב :
שהאלמנה דוחה את הבנות : זכוס בפר. זכוס שזכבה :
הבנות : **ל** בשאניה ניה : דחוס. דחוסה ודחלה הסבוס
היהה נחוסה ומסוס הכי : רי בה ממונה דחא מיתווא
דפשיטל דלחא מיתווא : ובערה לא זכי לה דחא מתווא
הרין של פן אחין נמי לא אלא : הקטנים יעשה להם סגולה :
דיוורשין זוחו ולחוס ספרים : שפסע
ומיירי בשאניה נחונת לא מן : ומיירי בשאניה נחונת לא מן
הן של אחין הא אפי' אב עצמו אין לו כיון שאינה : הן של אחין הא אפי' אב עצמו אין לו כיון שאינה
דלש לה ממכסיר כחשב : דלש לה ממכסיר כחשב
מגיד שמין אדם מוריש : מגיד שמין אדם מוריש
ממשע דיה אלא מלחמה מן אמה מעשה דיה : ממשע דיה אלא מלחמה מן אמה מעשה דיה
הבנה דלחאמר' בפ"ק דקידושין (דף ט:) וגראה לרשב : הבנה דלחאמר' בפ"ק דקידושין (דף ט:) וגראה לרשב
אבל לקטעה לא תיירא קיישא דהאשה זכורי מונח לא : אבל לקטעה לא תיירא קיישא דהאשה זכורי מונח לא
מעשה דיה לחאון דלחמה וזהו דמי' עברה אלא מיתווא : מעשה דיה לחאון דלחמה וזהו דמי' עברה אלא מיתווא
אם קילץ דיה לא תהיה חבלה של אב והלא מפס : אם קילץ דיה לא תהיה חבלה של אב והלא מפס
של חצירו (טו טקן דמי' שבת דמיה לעבד דמי' ש : של חצירו (טו טקן דמי' שבת דמיה לעבד דמי' ש
פירות ויש גומר דפשיטא לה דמיה בחבלות סקטות : פירות ויש גומר דפשיטא לה דמיה בחבלות סקטות
האחא ויש מורש נלט כמו שמורש מעשה דיה להכי פס : האחא ויש מורש נלט כמו שמורש מעשה דיה להכי פס

ו א מ"י פ"י"ח מהל'
אישות הל"א סמג
לארץ פ"א טוש"ע אה"ע
ס"א אה"ע א'
ו ב מ"י פ"י"ט שם הל' ח
ופ"ה מהל' נחלות הל"ב
סמ"ג ס"א טוש"ע ס"א

קרב ספר יח:
 ח ב מ"י ספר מהל'
 אשוח הל' נג סג
 שס עושש שס ספר טו
 וס"י נג ספר ד:
 ב ד מ"י ספר מהל'
 עכדים הל"י עושש:
 י"ד ס' רדו ספר י:
 א ה ד מ"י ספר מהל'
 אשוח הל"י וס"י מהל'
 עכדים הל' נג סג עשן
 סג עושש אשוח ס' קרב
 ספר ב:
 י"א ד ח מ"י ספר מהל'
 חובל הל' ד סג
 עשן כ עושש ח"מ ס' י
 ספר ספר י:

תוספות רי"ד
בעא מיניה רבינא מר"ש
בת הניזונה מן האחין
מעשה ידיה למי. אחים

[illegible]

(ח) צ"ל יחב"ל לה מחזיקי מנכסיה
אביה.